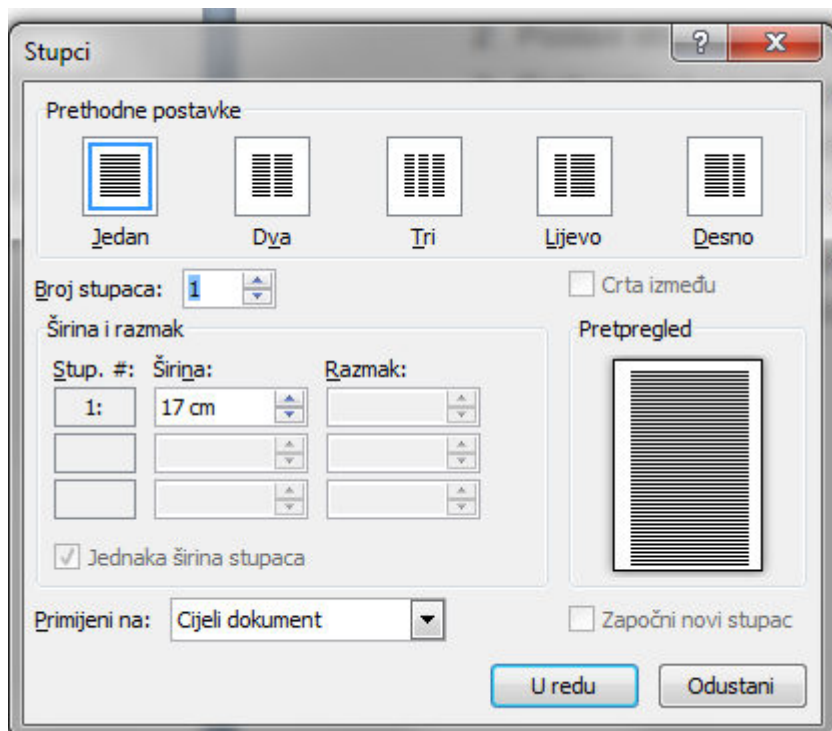
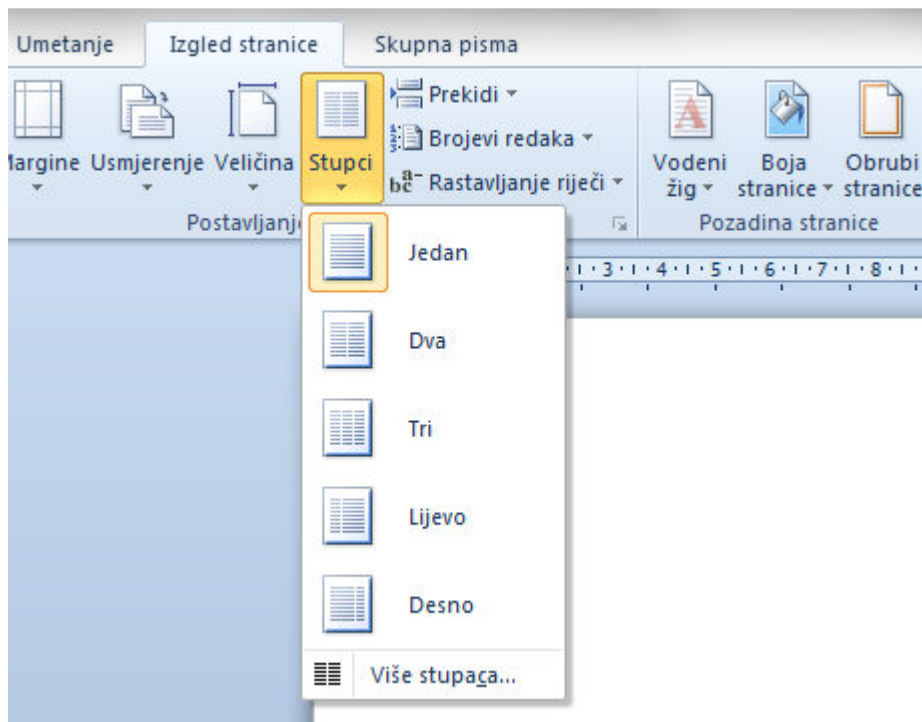
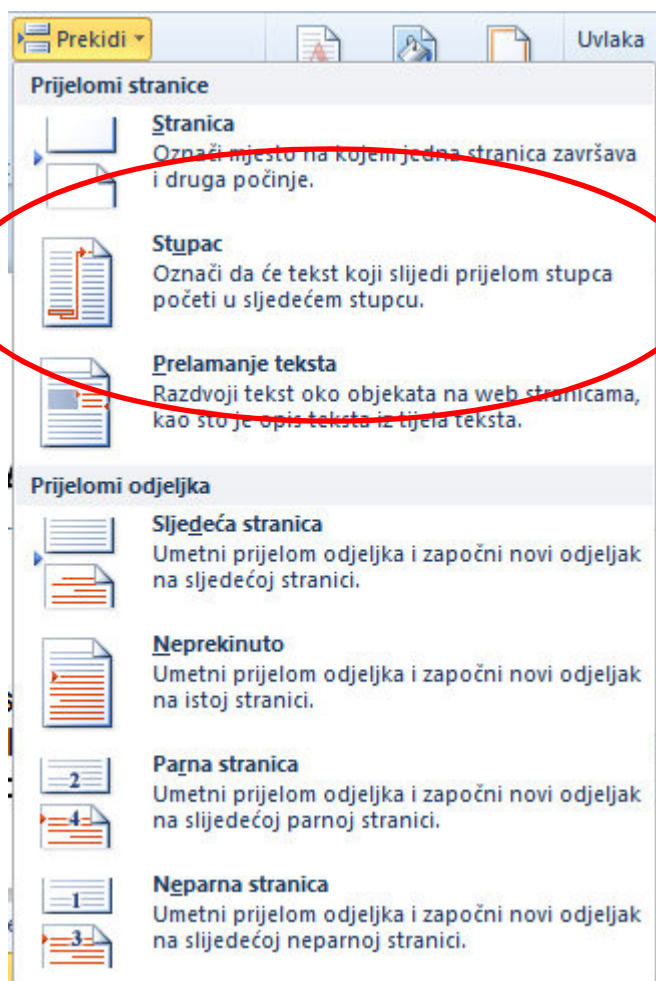

VJEŽBA 16:

STUPCI

- tekst možete pisati u jednom stupcu ili više stupaca
- da biste odredili broj stupaca pritisnite Page Layout (Izgled stranice) , Columns(Stupci), i sa padajućeg izbornika pritisnite traženi broj stupaca koji želite te izvršite izmjene

PRAKTIKUM

- 1 . Otvori dokument **Hrvatski dvorci.docx** koji se nalazi u ovoj mapi.
- 2 . Postavi stranicu tako da tekst bude u tri stupca jednake širine.
- 3 . Podnaslov **Legende** postavi na početak drugoga stupca.
- 4 . Spremi promjene pod nazivom **Hrvatski dvorci_1**.
- 5 . Uredi stupce tako da se isključi jednaka širina stupaca.
- 6 . Promijeni širinu prvoga stupca na 4 cm te uključi crtu između stupaca.
- 7 . Spremi promjene pod nazivom **Hrvatski dvorci_2**.
- 8 . Napisati slijedeću pjesmicu:

Skupa ćemo mi

Ako ti se kamen k'o kuća na putu ispriječi
Ti me pozovi i ja ću doći tebi pomoći
Skupa ćemo mi sve postići
Skupa ćemo svi svijet podići

Ako ti neka tuga teška dušu tereti
Ti me pozovi i ja ću doći tebi pjevati
Skupa ćemo mi sve postići
Skupa ćemo svi svijet podići

Hrvatski dvorci_1.

Hrvatski dvorci

Gradnja utvrda, odnosno utvrđenih gradova na prostoru Hrvatskog zagorja započela je u kasnom srednjem vijeku, osobito u razdoblju od XII. do XVI. st. Tek su neki do danas očuvani u cijelosti, a mnogi su u ruševinama. Tijekom XV. i XVI. st. intenzivnije počinje gradnja burgova, zamaka i kaštela, i to zbog turske opasnosti. Razdoblje baroka (XVII. i XVIII. st.) u Hrvatskom zagorju bilo obilježeno gradnjom dvoraca, ljetnikovaca i kurija. Ta je tradicija nastavljena i tijekom XIX. st., a krajem stoljeća je i završena. Mnogi su dvorci Hrvatskog zagorja nastali pregrađivanjem već postojećih utvrđenih stambenih objekata i srednjovjekovnih burgova (Šćrbinec, Veliki Tabor, Bisag, Mirkovec i dr.). Neki su pak dvorci, poput Novih Dvora u Klanjcu i Klenovnika nedaleko Ivanca, sagrađeni u ravninama, nakon što su feudanci napustili svoje burgove na povišenim brežuljcima. Najveći broj zagorskih dvoraca datira upravo iz razdoblja XVII. i XVIII. stoljeća, a građeni su pod neposrednim utjecajem srednjoeuropske, austrijske graditeljske škole.

Legende

Uz svaki dvorac veže i poneka legenda (ili više njih).

Ni uz jedan dvorac u Hrvatskom zagorju nije vezano toliko priča i legenda kao uz dvorac u Velikom Taboru. Već sam pogled na njega budi maštu kao u dječjoj priči. Stoljećima je stara priča o Veroniki Desiničkoj koja je zazidana u stijenu iznad viteškog salona, između peterokutne kule i ulaza. Od nekoliko verzija najčešća je ona priča prema kojoj je mlađi grof Fridrich Celjski zbog lijepe Veronike dao ubiti svoju ženu Elizabetu, jedinicu kćerku kneza Stjepana I Frankopana. Saznavši to, Fridrichov otac knez Herman Celjski dao je udaviti Veroniku koja je potom zazidana u gradu. Još je jedna priča o Veroniki Desiničkoj, ali ovaj put kao o čarobnici koja je spasila Taborgrad od Turaka. Provalivši kroz obrambeni zid, Turci su došli do ispred samoga grada. Veronika je na prozoru rezuckala slamu na sitne komadiće. Kad su se Turci približili, prosula je na njih izrezanu slamu koja se pretvorila u jato stršljenova i tako otjerala Turke. Zabilježimo još jednu priču prije negoli se zaboravi. Koji put je priča, ali često i istina, da su zagorski dvorci podzemnim hodnicima bili povezani s najbližom

vodenom površinom. Dugo godina nije se znalo gdje je tunel u Velikom Taboru. Problem je riješila guska koja je pala u bunar u dvorištu dvorca kada su u Velikom Taboru živjele opatice. Iz bunara guska je pronašla tunel koji je vodio do potoka u selu Košnička Gora. Djeca i danas traže izlaz kraj potoka, ali se on opet izgubio, vjerojatno do neke nove guske.

Dvorac Bezanec iz 17. stoljeća, smješten u pitoresknom zagorskom krajoliku, u romantičnom selu Valentinovo, skriva zanimljivu legendu. Svojevoljna barunica Josipa Ottenfels živjela je u Bežancu od 1842. do svoje smrti 1885. Za njezina boravka u Bežancu, dvorac se neprestano popravljao i dograđivao, a skele su desetljećima bile namještane, sve to zbog strašne kletve. Barunica je zbog svoje prikosne naravi jednom prilikom na sebe navukla kletvu. Na proputovanju iz Carigrada, Ciganka ju je proklela: "Onoga trena, kada prestaneš graditi i kad sve skele nestanu, dovršeni dvorac znači će i kraj tvog životnog puta..." Godine 1842. iz Carigrada su stigli sanduci s pokuštvom i sagovima, no prekasno - barunica ih za života nije stigla otvoriti.

Hrvatski dvorci_2.

Hrvatski dvorci

Gradnja utvrda, odnosno utvrđenih gradova na prostoru Hrvatskog zagorja započela je u kasnom srednjem vijeku, osobito u razdoblju od XII. do XVI. st. Tek su neki do danas očuvani u cijelosti, a mnogi su u ruševinama. Tijekom XV. i XVI. st. intenzivnije počinje gradnja burgova, zamaka i kaštela, i to zbog turske opasnosti. Razdoblje baroka (XVII. i XVIII. st.) u Hrvatskom je zagorju bilo obilježeno gradnjom dvoraca, ljetnikovaca i kurija. Ta je tradicija nastavljena i tijekom XIX. st., a krajem stoljeća je i završena. Mnogi su dvorci Hrvatskog zagorja nastali pregrađivanjem već postojećih utvrđenih stambenih objekata i srednjovjekovnih burgova (Šćrbinec, Veliki Tabor, Bisag, Mirkovac i dr.). Neki su pak dvorci, poput Novih Dvora u Klanjcu i Klenovnika nedaleko Ivanca, sagrađeni u ravninama, nakon što su feudalci napustili svoje burgove na povišenim brežuljcima. Najveći broj zagorskih dvoraca datira upravo iz razdoblja XVII. i XVIII. stoljeća, a građeni su pod

neposrednim utjecajem srednjoeuropske, austrijske graditeljske škole.

Legende

Uz svaki dvorac veže i poneka legenda (ili više njih).

Ni uz jedan dvorac u Hrvatskom zagorju nije vezano toliko priča i legenda kao uz dvorac u Velikom Taboru. Već sam pogled na njega budi maštu kao u dječjoj priči. Stoljećima je stara priča o Veroniki Dasiničkoj koja je zazidana u stijenu iznad viteškog salona, između peterokutne kule i ulaza. Od nekoliko verzija najčešća je ona priča prema kojoj je mladi grof Fridrich Celjski zbog lijepe Veronike dao ubiti svoju ženu Elizabetu, jedinicu kćerku kneza Stjepana I Frankopana. Saznavši to, Fridrichov otac knez Herman Celjski dao je udaviti Veroniku koja je potom zazidana u gradu. Još je jedna priča o Veroniki Dasiničkoj, ali ovaj put kao o čarobnici koja je spasila Taborgrad od Turaka. Provalivši kroz obrambeni zid, Turci su došli do ispred samoga grada. Veronika je na prozoru rezuckala slamu na sitne komadiće. Kad su se Turci približili, prosula je na njih izrezanu slamu koja se pretvorila u jato stršljenova i tako otjerala Turke. Zabilježimo još

jednu priču prije negoli se zaboravi. Koji put je priča, ali često i istina, da su zagorski dvorci podzemnim hodnikom bili povezani s najbližom vodenom površinom. Dugo godina nije se znalo gdje je tunel u Velikom Taboru. Problem je riješila guska koja je pala u bunar u dvorištu dvorca kada su u Velikom Taboru živjele opatice. Iz bunara guska je pronašla tunel koji je vodio do potoka u selu Košnička Gora. Djeca i danas traže izlaz kraj potoka, ali se on opet izgubio, vjerojatno do neke nove guske.

Dvorac Bežanec iz 17. stoljeća, smješten u pitoresknom zagorskom krajoliku, u romantičnom selu Valentinovo, skriva zanimljivu legendu. Svojevoljna barunica Josipa Ottenfels živjela je u Bežancu od 1842. do svoje smrti 1885. Za njezina boravka u Bežancu, dvorac se neprestano popravljao i dograđivao, a skele su desetljećima bile namještane, sve to zbog strašne kletve. Barunica je zbog svoje prkosne naravi jednom prilikom na sebe navukla kletvu. Na proputovanju iz Carigrada, Ciganka ju je proklela: "Onoga trena, kada prestaneš graditi i kad sve skele nestanu, dovršeni dvorac značit će i kraj tvog životnog puta..." Godine 1842. iz Carigrada su stigli sanduci s pokuštvom i sagovima, no prekasno -